

Ημερολόγιο Ασημάντων 466

«Όταν είμαστε πεθαμένοι είναι για καιρό»

Δημήτρης Τζουμάκας

Ευλογημένοι όσοι δεν σκύβουν το κεφάλι και δεν σταματάνε ποτέ την προσπάθεια να επισκεφτούν για μια φορά τα κελιά στην παλιά ΕΣΑ μπας και καταλάβουν κάτι, τα βράχια στη Μακρόνησο, και στη Γαύδο να κάνουν γυμνισμό στην άμμο και στο ήλιο του Λιβυκού.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

6.1.22 Νέος χρόνος, χαμογελάστε ρε γαμώτο! Κι εσύ Ημερολο-αγιογράφε πάρτο αλλοιώς κι αλλιώς. Δεν μπορώ να γράφω συνέχεια νοσηρότητες υπάρχουν και καλύτερα πράγματα στη ζωή: Φίλοι που περιμένουν έξω να λήξει αυτή η πολιορκία των Φοβισμένων και να πιούμε επιτέλους καφέδες και βερμούτ στην παλιά Αλάσκα, να χορέψουμε στα κάρβουνα με τους Αναστενάρηδες, να παίξουμε σκάκι στον Πανελλήνιο και να κάνουμε έρωτα χωρίς προφυλακτικά. Δεν μπορεί να είσαι συνέχεια στο μαύρο, μια ζωή βουτηγμένοι στο περιθώριο, στο φόβο και στην παραίτηση, δεν είναι λόγος να υπάρχουν έτσι σ' αυτή τη γη. Χρειάζεται και λίγη υπερηφάνεια κι ένα κίνητρο. Δεν έχουμε δικτατορία !.. Η πιθανότητα του ονείρου μετά την ισοπαλία του πρώτου γύρου με το γαύρο ομορφαίνει το όραμα κι ο σιωπηλός θρήνος του πράσινου λαού σφυρηλατεί τη δράση μας. Ευλογημένοι όσοι δεν σκύβουν το κεφάλι και δεν σταματάνε ποτέ την προσπάθεια να επισκεφτούν για μια φορά τα κελιά στην παλιά ΕΣΑ μπας και καταλάβουν κάτι, τα βράχια στη Μακρόνησο, και στη Γαύδο να κάνουν γυμνισμό στην άμμο και στο ήλιο του Λιβυκού. Και καταραμένοι όσοι κουτσομπολεύουν και προδίδουν φίλους και φίλες, τους οιωνοσκόπους και τους γεωμάντιες που κάνουν μαγικά και ρίχνουν τα χαρτιά, τα ζάρια και τα κόκαλα του κτήνους και τα πουλερικά στα Μέγαρα.

Καταραμένοι οι κυβερνώντες που δουλεύουν για τους ιδιώτες της Υγείας και πέρα βρέχει για το πόπολο και τους παρίες.

• -Ε λοιπόν πρέπει να κλείσω αυτές τις χαρτοπαιχτικές λέσχες, γιατί κάνουν μεγάλη ζημιά στον κόσμο.

-Αυτή εδώ όμως είπε ο Γραμματέας δεν θα μπορέσει η ευγένειά σας να την κλείσει, γιατί την έχει ένας μεγάλος και τρανός που όσα βγάζει από τις άλλες του σε ένα χρόνο, τα βγάζει από τούτη τη λέσχη σε ένα μήνα. Miguel deCervantes Δον Κιχώτης 4ος τόμ. Σελ. 577 εκδ.Εξάντας

• Αποτής μπήκε να κλέψει μαγαζί με ρούχα και όταν έσκασε η αστυνομία έκανε την κούκλα! Στην Πολωνία. Αυτή την κούκλα την κάνουμε λίγο πολύ όλοι, κοκαλωμένοι μπροστά στους πιο ανάληπτους, τους αναίσθητους της κεντρικής εξουσίας. Που

δεν μας αφήνουν να κλέψουμε (ούτε ένα χαμόγελο).

No smoking (without me).

Κορίτσι μου κι εμείς γράφουμε ωραία!

7.1.22 Η Χάρα είναι πολύ όμορφη κοπέλα και γράφει ωραία στο Διαδίκτυο επί μονίμου βάσεως. Ανεβάζει συνέχεια φωτογραφίες της, σκηνοθετημένες με προσοχή, πειραγμένες κάπως, έτσι ώστε να δημιουργούν ηδυπάθειες και ταχυπαλμία. Είναι ωραιοπαθής και νάρκισσος. Από κάτω γράφουν ύμνους οι θαυμαστές της και τα λογίς φλερτ χίλια μπράβο.

Κορίτσι μου κι εμείς γράφουμε ωραία κι εμείς είμαστε ωραίοι αλλά μόνο στους φίλους μας αποκαλυπτόμαστε, όχι σε όλο το διαδίκτυο τα γούστα μας και τα ντεκολτέ μας πρωτοχρονιάτικα. Every where.

8.1.22 Πώς να αρχίσεις από την αρχή όταν τα πράγματα συμβαίνουν πριν να συμβούν, γράφει η Κλαρίσε Λισπέτορ την «Ωρα του αστεριού» από τις ωραίες εκδόσεις Αντίποδες. Ναι αλλά η ημερολογιακή γραφή της Κλαρίσε όσο κομψή κι αν είναι γίνεται κουραστική, το καταλαβαίνω πόσο κουράζομαι κι εγώ από τον ίδιο μου τον εαυτό, χωρίς να υπαινίσσομαι ότι διαθέτω καμία σοβαρή στολή κομψότητας α λα Κλαρίσε.

• Σαν σήμερα το 1989 πεθαίνει ο απόγονος του Θεού Ήλιου ο γιαπωνέζος αυτοκράτωρ Χιροχίτο που συνεργάστηκε με τους ναζί και παρ' όλα αυτά παρέμεινε το ίνδαλμα του γιαπωνέζικου λαού και τον χαρήκανε πολύ τον Χίτλερ του Τόκιο και τον θρηνήσανε περισσότερο. «Δεν κατηγορώ εκείνους που επιζητούν να επεκτείνουν την εξουσία τους. Κατηγορώ εκείνους που είναι πρόθυμοι να υποταχθούν» Θουκυδίδης, Ιστορία (4.61.5)

-Τραγουδάει ή σφυρίζει η Γιοζεφίνε στο διήγημα Γιοζεφίνε η σοιδός του Φραντς Κάφκα; Όταν έχεις διαβάσει Κάφκα ή όταν έχεις διαβάσει το Περί Ηρώων και Τάφων του Ερνέστο Σάμπατο και την Ατίμωση του Κούτσι δεν έχεις ανάγκη από θεούς ήλιους και 253 χαϊκού.

-Αυτή η εικόνα σήμερα με τα περισσότερα στα άδεια μπαλκόνια, τα λουκέτα στα μαγαζιά, η δουλοπαροικία που λέει με καμάρι ο σύντροφος Βαρουφάκης. Ευλογημένοι όσοι παίρνουν

ακόμη τις συντάξεις τους γιατί κάποιιοι πρέπει να δουλέψουν για να τις πάρουμε -κι ευτυχώς υπάρχουν ακόμη εργάτες στη «δουλοπαροικία»- ευλογημένη και η Ευρωπαϊκή Ένωση που μας δανείζει αβέρτα κουβέρτα (για να μας ξεσκίσει καλύτερα).

Διότι κορίτσια: Έρχονται οι τουρίστες! Στρώστε τις κλίνες. Α γενoux!

9.1.22 Κάνει κρύο μέσα στο σπίτι, μέχρι να ανάψω το αيرκοντίσιον και να πάρουν μπρος οι σόμπες τουρτουρίζω για τα καλά. Καθισμένος στα αγκάθια να προλάβω τις πρωινές σκέψεις που χάνω. Ο Προυντόν, έγινε γνωστός από το βιβλίο του «Τι είναι ιδιοκτησία» από τη φράση του Γερωνδίνου (Girondin Brissot): « Η ιδιοκτησία είναι κλοπή» που ιδιοποιήθηκε. Το να δανείζεσαι είναι κατανοητό, όλη η λογοτεχνία είναι δανειστική, αλλά η λογοκλοπή είναικλοπή! Οι πολιτικοί μάλιστα κλέβουν τους ίδιους εαυτούς καθώς απαγγέλλουν τους ίδιους λόγους που έγραψαν κάποιιοι άλλοι για αυτούς. Νομίζω ότι πια κανείς δεν έχει δικό του λόγο. Υπάρξεως.

Ça y est! Η τίγρις ετοιμάζεται να πετάξει στη Αυστραλία. Το βιβλίο είναι στο τυπογραφείο! Πίνουμε τσίπουρα στον Ηρόδοτο

10.1.22 Κυριακή. Ο χαμαιλέων ακολουθεί. Η Καίτη Καζάνη επιστρέφει δριμύτερη από το Λουξεμβούργο. Ο Ευθύμιος πάει στην Σαουδαραβία, ο Μπάκουλης γύρισε από την Ολλανδία και η Λίζα από τη Σιγκαπούρη, η Κλαίρη από την Τζακάρτα. Η Ιωάννα παραμένει στην Πρίστινα με τον Ερνέστο και την Καταιγίδα - ο Λάζαρος αγνοείται. Ευτυχώς επαναδραστηριοποιήθηκε ο Τζωρτζ από το Περιστέρι με τη σταματάτη λογοδιάρροια και την ατέλειωτη ειρωνεία για τον «εμβολιασμό του κοπαδιού» και με ζαλίζει τηλεφωνικά κάθε βράδυ με παρανοϊκούς μονόλογους. Είναι όμως μια συντροφιά. Αλλά χρειάζεται και η αγάπη. Πού είναι η Ευρυδίκη η πολυαγαπημένη; Η Αντωνία; Η Ρία και η γλυκιά Ανθή; Μόνοι μας βγάλαμε τα μάτια μας. Η Αρετή; Love is cruel. Love is sweet. I want to became a great night bird. Αυτή η πτώση μέσα στη χειμωνιάτικη μέρα με τόσους νεκρούς στα παράθυρα! Όταν είμαστε πεθαμένοι είναι για καιρό, λέει ο υιός Désaugiers (Marc-Antoine Madeleine) στα «Chansons» του: Quand on est mort c' est pour lo ngtemps. Κι έχει πολύ δίκιο.